ननुवेदेनस्वर्गादिसाधनत्वेनोक्तानिकर्माणीतिवेदवादिनोवदंति कथमस्पृष्टवस्तुष्वित्युच्यतेतत्राह येधूम्रधियोमलिनबुद्धयः सकर्मकंकर्मपरंवेदमाहुस्ते अतद्विदःअवेदज्ञाः यतस्तेस्वंस्वरूपभूतंलोकमात्मतत्त्वंवेदतात्पर्यगोचरंनविदुः यत्रदेवोऽस्ति ॥ ४८ ॥ त्वंतुमहामूर्खइत्याह आस्तीर्यैति बृहद्वधाद्बहुपशुवधात् मानीयज्वाहमित्यहंकारी अतस्तब्धःअविनीतःसन् कर्मनावैषि परंविद्यास्वरूपंतच्चनवेत्सि नारदःस्वयंकृपयातद्द्वयंनिरूपयति हरितोषयतीतिहरितोषंयत्तदेवकर्म ययातस्मिन् हरौमतिर्भवतिसैवविद्यामहाफलत्वात् ॥४९॥ कुतइत्यपेक्षायां हरेःपरमफलत्वंदर्शयन्नाह द्वाभ्याम् हरिर्देहभृतामात्माईश्वरश्च तत्रहेतुः स्वयंस्वातंत्र्येण प्रकृतिःकारणमतस्तेषांतत्पादमूलमेवशरणमाश्रयः यतःयस्मिन् ॥ ५० ॥ नचतद्भजनेअन्यभजनइवदुःखंभयंचेत्याह सवाइति इतियोवेदसएवविद्वान् गुरुरेवहरिश्च उक्तमुपसंहरति ॥ ५१ ॥ एवंभवतःप्रश्नःसंछिन्नःपरिष्कृतः तदे

स्वलोकंनविदुस्तेवैयत्रदेवोजनार्दनः ॥ आहुर्धूम्रधियोवेदंसकर्मकमतद्विदः ॥ ४८ ॥ आस्तीर्यदर्भैःप्राग्रैःकार्स्न्येनक्षितिमंडलम् ॥ स्तब्धोबृहद्वधान्मानीकर्मनावैषियत्परम् ॥ तत्कर्महरितोषंयत्साविद्यातन्मतिर्यया ॥ ४९ ॥ हरिर्देहभृतामात्मास्वयंप्रकृतिरीश्वरः ॥ तत्पादमूलंशरणंयतःक्षेमोनृणामिह ॥ ५० ॥ सवैप्रियतमश्चात्मायतोनभयमण्वपि ॥ इतिवेदसवैविद्वान्योविद्वान्सगुरुर्हरिः ॥ ५१ ॥ नारदउवाच प्रश्नएवंहिसंछिन्नोभवतःपुरुषर्षभ ॥ अत्रमेवदतोगुह्यंनिशामयसुनिश्चितम् ॥ ५२ ॥ क्षुद्रंचरंसुमनसांशरणेमिथित्वारक्तंषडंघ्रिगणसामसुलुब्धकर्णम् ॥ अग्रेवृकानसुतृपोऽविगणय्ययांतंपृष्ठेमृगंमृगयलुब्धकबाणभिन्नम् ॥ ५३ ॥

वमात्मनोबंधमोक्षप्रकारेकथारूपेणकथितेऽपि नातिनिर्विण्णचित्तंपुत्रागमनंप्रतीक्षमाणंसंतंतत्क्षणमेवमहाभयकंपितसकलगात्रंगृहान्निर्वासयितुंहरिणरूपकमाह अत्रेति वदतोमेवचःशृणु ॥ ५२ ॥ क्षुद्रमल्पंचरतीतितथातम् अलुक् सुमनसांपुष्पाणांशरणे आश्रमेवाटिकायां मिथित्वामिथःपरस्परंस्त्रियासहमिलित्वा तत्रैवरक्तमासक्तं षडंघ्रयोभ्रमरास्तेषांगणास्तेषांसामसुगीतेषुलुब्धःकर्णोयस्यतं परेषामसुभिर्दृतैः स्वीयानसूंस्तर्पयंतीत्यसुतृपः तानविगणय्य अगणयित्वा लुब्धकस्यबाणेनभिन्नंमृगं मृगयान्वेषय ॥ ५३ ॥